

Oscar Lewrö och Skattenytt

När häradskrivare Oscar Lewrö nu lämnar den redaktionella ledningen för "Skattenytt" och i fortsättningen begränsar sin verksamhet till att handha den ekonomiska delen av arbetet med tidskriften vill vi, som haft förmånen av ett personligt samarbete med honom, på egna och läsekretsens vägnar hylla honom för de betydande insatser han gjort under de gångna 15 åren.

Det var alldeles naturligt att Oscar Lewrö redan år 1950 med sin kännedom om det upplysningsbehov, som föreligger på beskattningens område, och med sitt ekonomiska handlag klart tog ställning för att Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund skulle påta sig ansvaret med att utge en egen tidskrift. Följdriktigt utsågs han till ordförande i den tidskriftskommitté, som förbundet tillsatte. Kommitténs utredning styrkte uppfattningen om det riktiga i att grunda "Skattenytt". Tidskriften utgavs första gången i januari 1951.

Oscar Lewrö blev ansvarig utgivare och ledde redaktionsarbetet med fil. lic. Al Vanner som fackredaktör. Den primära uppgiften för Oscar Lewrö var att skapa ett ekonomiskt underlag för tidskriften så att den kunde bära konkurrensen med de andra specialtidskrifterna på skatteområdet. Denna del av arbetet skötte han personligen med stort intresse och hans resor till länsföreningarna och kontakter med taxeringsorganisationen ledde snabbt till ett tillfredsställande resultat. Samtidigt drev han en intensiv kampanj för att sprida tidskriften bland de skattskyldiga

främst företagarna. Det har också med tiden visat sig att "Skattenytt" inom denna krets fått ett mycket betydande antal prenumeranter, vilket är av stor betydelse inte bara för att sprida ökad upplysning utan även för att minska friktionen mellan skattemyndigheter och enskilda. Det är Oscar Lewrös förtjänst att "Skattenytt" i dag är den största tidskriften inom något specialområde av svensk juridik.

Under de första åren var det inte alltid så lätt att få ut fullödiga nummer av tidskriften på de bestämda utgivningsdagarna. Oscar Lewrö har varit lika skicklig att finna ut vilket ämnestoff som särskilt behövde behandlas för att tidskriften skulle fylla sin uppgift, som han envist hållit fast vid de bestämda utgivningsdagarna. Det hände mer än en gång i början av tidskriftens tillvaro att redaktionen på

eftermiddagen dagen innan sättningen skulle påbörjas fick återbud på en eller flera artiklar. Situationen löstes i allmänhet genom de äldre redaktionsmedlemmarnas uppmaning till den yngste i sällskapet att posta erforderligt material senast kl. 8 på kvällen, när sista tåget till Falun avgick. Även om ledningen i sådana kritiska situationer visade stort lugn delades detta icke av den som fick hålla i pennan till tio minuter i 8. Den enda trösten för den sistnämnde var det korta avståndet från arbetsplatsen till Centralstationen i Stockholm.

Redaktionsjobbet har också hela tiden präglats av Oscar Lewrös goda humör, som ingalunda behövde stöd av någon taxeringshumor. — För den senare avdelningen har från tid till annan olika personer eller grupper av personer utgjort testen! — När en och annan artikel syntes redaktionen en smula för lång fann Oscar Lewrö på att i stället för att korta ned den förmå författaren att göra den ännu läng-

re och i den formen utge ett häfte i skriftserien. Härigenom skapades flera kommentarer till centrala avsnitt av beskattningsrätten.

En annan sida av Oscar Lewrös verksamhet är att stimulera till föredrag och upplysningsverksamhet inom länsföreningarna. Orsaken härtill ligger djupare än en redaktörs baktanke att av ett föredrag blir alltid en artikel för "Skattenytt". Hans intresse för utbildning och fortbildning av taxeringsnämndsordförandena är mycket starkt och hans insatser härvidlag kan väl mäta sig med vad han gjort och gör för tidskriften.

Oscar Lewrö talar inte om den mängd av arbete han hittills nedlagt på tidskriften men vi som är väl förtrogna med kvaliteten och kvantiteten av hans arbete betygar att tidskriftens tillkomst och frångång är Oscar Lewrös verk. Att Oscar Lewrö inte helt lämnar tidskriften gläder både läsekretsens och tidskriftens medarbetare.

Dag Helmers

Hans Bylin